

Jeg ved, at man ikke må diskutere med formanden, men det har jeg heller ikke gjort. Jeg har bare fremsat et synspunkt, der har lejret sig hos mig, mens jeg har siddet dér pænt i lovformelig orden og efter den tur, hvori vi taler, og ventet på, at samtlige andre ordførere har fyret det hele af i løbet af to, tre korte bemærkninger, som ikke har en pind med korte bemærkninger at gøre, men som hver især er alt for lange og tilmed drævende og kedsommelige.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Vi skal tilbage til bananerne, hr. ordfører.

Bertel Haarder (V):

Undskyld! Ja.

Jeg synes, det er dumt, at landbrugsministeren og den socialdemokratiske ordfører her i dag ligefrem argumenterer for den eksisterende banankvoteordning. Det synes jeg er dumt, for man kan komme med så mange andre argumenter. Man kan sige, at det var et led i en større sammenhæng, og i situationen var det det bedst opnåelige, og der er jo ingen ende på, hvad argumenter man kan komme med. Men det, som vi her hører, nemlig at det i virkeligheden er en god ordning, synes jeg er svært at forstå.

Landbrugsministeren har ret i det, han sagde under fiskekvotedebatten, som lige blev afsluttet for tre kvarter siden. Da sagde han: »én ting er at arbejde for noget, noget andet er at få flertal.« Helt enig. Det gælder også i denne sag, og Folketingets Europaudvalg vil naturligvis have forståelse for, hvis landbrugsministeren nu ikke har fysisk mulighed for at opfylde alle de ønsker, som udvalgets flertal måtte have.

Men vi vil have lov til at minde om, at i denne sag drejer det sig altså om den nuværende regeringens handling i januar 1993, hvor vi oprindeligt var imod kvoterne, men derefter svingede rundt og var for dem. Derfor ligger der altså et tungt ansvar på regeringen for dette. Vi andre skal nok lade være med at være urimelige, vi skal nok lade være med at forlange, at landbrugsministeren skal skade danske interesser, men hvis han vil løses fra det bånd, som Folketingets flertal her giver ham, må han altså komme med en langt bedre forklaring end den, han er kommet med i dag. Det er den politiske situation.

Kvoterne er utålelige. De fordyrer, og de diskriminerer nogle fattige lande. De forvrider, og de har absolut ikke haft den virkning, som de var tiltænkt. Man kan altid diskutere, hvad

alternativet havde været, det ved jeg godt, men det ændrer ikke ved, at den eksisterende tilstand er utålelig. Den er uliberal, den forvrider markedsökonomien, den skader forbrugerne, så de får dyrere og dårligere produkter, og den hjælper ikke dem, som det var hensigten at hjælpe. Det må ændres.

Jeg vil bede landbrugsministeren om at ændre sin første tale, som gik ud på at forsvare ordningen, til et meget mere praktisk synspunkt gående ud på, at nu har vi den ordning, vi har, at den bliver svær at ændre, men at det sandelig heller ikke er med regeringens gode vilje, at vi har det så u hensigtsmæssigt, som vi har det på dette punkt.

Det vil jeg råde landbrugsministeren til og så i øvrigt takke ham for, at han allerede har lovet at arbejde for forenklinger, liberalisering og for udvidelse af importkvoten for de sydamerikanske lande. Det synes jeg alt sammen er godt; men så skal han heller ikke samtidig argumentere for de gældende tilstande, som efter Venstres mening er uacceptable.

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er korrekt, at det er lidt tid siden, jeg var heroppe første gang med et indlæg, og derfor tror jeg også, at jeg i forlængelse af hr. Bertel Haarders indlæg bliver nødt til endnu en gang at præcisere, at jeg ikke har argumenteret for den nuværende ordning. Jeg brugte en hel del tid på at forklare, hvorfor den var der, og hvilke internationale forpligtelser ifølge Lomékonventionen og andre ting som dette Folketing har påtaget sig.

Udgangspunktet for det her var jo, at vi også skulle have en indre markedsordning for bananer, og der var meget store forskelle på den situation, der var i Frankrig og andre middelhavslande, i Tyskland og i Danmark. Der skulle dengang findes en eller anden løsning, som var holdbar, så der også var et indre marked for bananer.

Danmark har faktisk – i hvert fald i den tid jeg har været minister, og det kan jeg da påtage mig ansvaret for – brugt megen kraft og energi på eksempelvis at få gjort noget ved licenssystemet, det forhold, at Danmark har få licenser, altså at få udvidet antallet af licenser for dermed at undgå kapitaliseringen. Det var en af de ting, som jeg pegede på som en realistisk mulighed for at ændre den nuværende ordning.